

Příběhy našich sousedů v Humpolci chytly za srdce

Odpoledne plné úsměvů, dojetí, milých setkání a především příběhů čtyř pamětníků, jejichž život je spjatý s Humpolcem. Vyprávění zajímavých lidských osudů si nevzal na starosti nikdo jiný než žáci a studenti čtyř humpoleckých škol. A aby vůbec měli co vyprávět, absolvovali během zhruba pěti měsíců poctivou přípravu i řadu úkolů, s nimiž by se třeba v rámci běžné školní výuky nesetkali. Takové jsou zkrátka Příběhy našich sousedů – projekt organizace Post Bellum, který se v Humpolci již zabydlel. Pomyslnou třešničkou na dortu letošního čtvrtého ročníku byla slavnostní závěrečná prezentace, která se uskutečnila v humpoleckém kině ve středu 29. května odpoledne.

V rámci Příběhů našich sousedů má každý žákovský nebo studentský tým za úkol najít a vyzpovídat jednoho pamětníka a z jeho života vybrat takový okamžik, který zpracuje buď formou audio reportáže, video reportáže, komiksu, nebo animace. K tomu se připojuje sepsání životopisu, případně scénáře, vybrání dobových fotografií a pořízení těch současných a nakonec i prezentace hotového díla před zástupci města, Post Bellum, škol, rodiči, kamarády, širokou veřejností a v neposlední řadě před pamětníky samotnými. Poznávají tak i takzvanou orální historii a mají možnost srovnání s historickými fakty, která se vyučují ve školních lavicích.

Pětičlenný tým žáků ze Základní školy Humpolec, Hálkova pod vedením učitelky Marty Plíhalové měl možnost zavítat do Zahrádky u Ledče nad Sázavou, a to nejen skrze vyprávění Miloslavy Kořínkové, ale také přímo osobně, když všichni společně vyrazili takřka na místo činu. Miloslava Kořínková totiž vzpomínala na to, jak se s rodinou z důvodu plánovaného zatopení Zahrádky, kvůli stavbě vodní nádrže Švihov, museli stěhovat do Humpolce. Tým neváhal a rozhodl se, že se do Zahrádky spolu s pamětnicí vydá na výlet, aby si mohl udělat lepší představu. Tato kapitola života Miloslavy Kořínkové děti zaujala natolik, že si právě ji vybraly ke zpracování audio reportáže. V rámci prezentace v kině žáci ještě prozradili, že využili možnost exkurze do Archivu bezpečnostních složek v Praze, kterou považují za velmi přínosnou a zajímavou.

Ryze pánský tým, opět pětičlenný, z České zemědělské akademie pod vedením učitelky Marie Jarošové zmapoval životní osudy Františka Randy a pro svůj finální výstup si jako jediný vybral formát video reportáže, což pro něj znamenalo poradit si s technikou nejen během audio i video natáčení u pamětníka doma, ale také následnou práci se střihem. František Randa

působil v šedesátých letech dvacátého století jako ředitel jejich školy, a tak k jeho povolání i zájmům měli studenti blízko. Dozvěděli se například, že post ředitele musel nuceně opustit po roce 1968 z toho důvodu, že se svými kolegy nezabránili vzniku jezdeckého oddílu a byli „nařčeni“ z podpory takzvané selské jízdy.

Zdravě sebevědomé a poutavé představení příběhu Františka Outraty předvedl pouze dvoučlenný pánský tým ze Střední školy informatiky a cestovního ruchu SČMSD pod vedením učitelky Taťány Culkové. Z vyprávění pamětníka je nejvíce zaujalo povídání o Martínkové na Třebíčsku – o rodišti Františka Outraty, který i přes umístěnku do Humpolce, již dostal koncem padesátých let, považuje Martínkov za svůj domov. Studenti i prostřednictvím oblastního archivu zjišťovali, jak to bylo s plány vypálení Martínkova koncem druhé světové války, o kterých jim František Outrata vyprávěl ve smyslu „co se tenkrát povídalo mezi lidmi“. Oba tyto motivy se staly základními kameny výsledné audio reportáže. V rámci prezentace tento tým ještě zaujal i po formální stránce, kdy jeho

členové oblékli stejné košile v „barvách“ své školy.

Zatímco studenti Střední školy informatiky a cestovního ruchu přiznali, že z celého projektu byl pro ně nejnáročnější moment, kdy měli poznat svého pamětníka, kterého do té doby nikdy neviděli, studenti Gymnázia dr. Aleše Hrdličky byli prý nejnervóznější právě před závěrečnou prezentací, což na sobě ale nedali vůbec znát. Pětičlenný tým pod vedením učitelky Aleny Voplakalové zpovídal pamětníci Ludmilu Dvořákovou, do jejíhož života zasáhly snad všechny významné milníky dvacátého století. Nejvíce ji však ovlivnily osudy jejího otce, který byl za druhé světové války držen v několika koncentračních táborech a zažil takzvaný pochod smrti, a strýce, který po únorovém převratu emigroval do zahraničí. Audio reportáž se točila právě kolem těchto momentů, závěrečná prezentace doplnila další informace o životě Ludmily Dvořákové a přidala překvapení, které si pro ni tým připravil, a sice krátkou skladbu zahrnanou na klávesy jednou z členek týmu.

Ačkoliv je projekt nesoutěžní, nedílnou součástí závěrečné prezentace byla opět

odborná porota ve složení Alena Kukrechová (pedagog), Pavel Holub (archivář) a Jiří Aujezdský (tiskový mluvčí) a především její zpětná vazba každému týmu. Díky tomu se žáci a studenti dozvědí, od nezaujatého odborníka, co se jim povedlo, ale i to, co by do příště možná mohli trochu vylepšit. Pozitivní ohlasy zněly i na ukázkou z dílny Post Bellum, kdy se publikum podívalo na zpracovaný příběh Anny Magdaleny Schwarzové od profesionálů.

Příjemnou atmosféru celého odpoledne završilo srdečné setkání u občerstvení, které pro hosty stylově připravili studenti oboru Kuchař – číšník ze Střední školy informatiky a cestovního ruchu SČMSD. Právě zde byla vhodná možnost podělit se o dojmy. Celým programem provázela moderátorka Pavlína Jiříková a v rámci úvodního slova vystoupili starosta města Humpolce Petr Machek a koordinátorka vzdělávacích projektů Post Bellum Štěpánka Proučilová. Diváky i účinkující potěšilo také hudební vystoupení v podání Bohdana Petroviče ze Základní umělecké školy Gustava Mahlera a jeho žákyně Zuzany Zachové.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na realizaci projektu či na jeho podpoře. Poděkování patří především městu Humpolec, které projekt zafinancovalo, organizátorovi Post Bellum, Městskému kulturnímu a informačnímu středisku v Humpolci

a sponzorům, kteří akci podpořili finančně i hmotnými dary.

Aneta Slavíková, koordinátorka Příběhů našich sousedů v Humpolci, Post Bellum

Události měsíce

Pokračování ze strany 2.

1 Humpolecké trhy

V sobotu 20. června se uskutečnily Humpolecké trhy, kterým přálo slunné počasí a dobrá nálada. Prodejci nabízeli široký sortiment výrobků, jenž zahrnoval čerstvé pečivo, zeleninu, uzeniny, med a medové produkty, keramiku či dětské oblečení. K příjemnému posezení hrála živá hudba v podání bubeníka a harmonikáře. Děti se bavily v dílničce malováním pískem. Svě místo měl také městský stánek, ve kterém starosta Humpolce Petr Machek představil regulaci parkování, výsledky architektonické soutěže na revitalizaci Spolkového domu a budovy školy v Husově ulici nebo projekty participativního rozpočtu Naše město.

2 Konference Pojďme dělat město

Ve čtvrtek 13. června a v pátek 14. června hostilo město Humpolec odbornou architektonickou konferenci Pojďme dělat město nebo ves. Konference se symbolicky uskutečnila ve Spolkovém domě, kde se účastníci mimo jiné seznámili s návrhy architektonické soutěže na revitalizaci městského bloku „Spolkový dům – Husova“.

Událost zahájil starosta Humpolce Petr Machek s přednáškou na téma Velké plány malého města aneb Potenciál uprostřed republiky. Mimo jiných dále vystoupili městský architekt estonského města Tartu Jiří Tintěra, sociální geograf Ondřej Šerý nebo starosta Litomyšle Daniel Brýdl.

3 Humpolec navštívili ministři

Školní statek v Humpolci ve středu 19. června navštívili ministr zemědělství Marek Výborný a ministr školství Mikuláš Bek.

Do Humpolce zavítali v rámci doprovodného programu výjezdního zasedání vlády. Setkání se zúčastnili starosta Humpolce Petr Machek, ředitel České zemědělské akademie v Humpolci, střední škola Otakar Březina či radní Kraje Vysočina Pavel Hájek a Jan Břížďala.

Hosty školním statkem provedl jeho ředitel Jan Mácha, který mimo jiné představil vzdělávací systém odborných studentských praxí či hospodářskou produkci školního statku.

4 Rozloučení s předškoláky

Závěrem června se jednotlivá pracoviště Mateřské školy Humpolec loučila s předškoláky. Pracoviště Na Skalce, Smetanova a Podhrad se s dětmi loučila na školních zahradách. Se třídami Hvězdiček, Včelíček a Čmeláčků z Mateřské školy Na Rybníčku se rozloučení uskutečnilo v Divadle Za komínem. Více na straně 15.